

R

efleks

Sygepleje &
Radiografskolen

INDHOLD

SIDE 2-3

I front for fagligt fællesskab

SIDE 4-5

Illustreret evidens

SIDE 6-7

Tværfagligt forløb om PET
og CT skanning

SIDE 8

Primærsektor -
noget der bare skal overstås?

KØBENHAVNS AMT

4
2006

Farvel til Sygepleje- og Radiografskolen
GODDAG TIL CVU ØRESUND

Læs side 2-3

I FRONT

for fagligt fællesskab

Efter års flirten med snart det ene, snart det andet Center for Videregående Uddannelser, bliver skolen fra nytår partner i CVU Øresund. Dermed bliver vi del af landets største center for sundhedsuddannelser, og det tegner spændende perspektiver for fremtiden.

Vi har været parat til det længe. Allerede i slutningen af 90'erne begyndte skolens daværende ledelse at sondere terrænet: Hvem skulle vi være sammen med af de omkringliggende mellemlange videregående uddannelser, nu hvor Undervisningsministeriet havde givet klart signal om, i hvilken retning, vi skulle gå: Mod større og stærkere faglige miljøer, hvor uddannelserne kunne blomstre i indbyrdes inspiration og samarbejde med hinanden. Inspirationen havde ministeriet hentet i bl.a. Norge og Holland, som har samlet deres mellemlange videregående uddannelser sammen i højskoler. Og inden længe fulgte Danmark trop, for i løbet af de sidste 6 år er de allerfleste mellemlange uddannelser blevet samlet i lidt over 20 CVU'er spredt ud over landet.

Det største sundhedsCVU

Der har været lidt forvirring om Sygepleje- og Radiografskolens forhold til CVU. Vi har nået først at være småforlovede med CVU Storkøbenhavn, dernæst være på vej op af kirkegulvet med CVU Øresund, for så at se Københavns Amt udskyde brylluppet. Men nu står vi klar. Klar til pagten med fem andre mellemlange og en kort videregående uddannelse i CVU Øresund, som rummer uddannelserne til bioanalytiker, laborant, jordemoder, ergoterapeut, fysioterapeut og processteknolog. Samtidig med os kommer også H:S Sygeplejerskeuddannelsen endegyldigt ind i CVU'et efter nogle års tilknytning gennem en driftsoverenskomst. Dermed bliver CVU Øresund fra nytår med sine omkring 450 ansatte og cirka 4000 studerende det største sundhedsCVU i Danmark.

Faglige berøringsflader

Hvad er CVU Øresund så for en størrelse? Jo, først og fremmest består CVU'et – udover den lille processteknologuddannelse med ca. 20 elever – af seks sundheds- og laboratorieuddannelser. Størstedelen er professionsbacheloruddannelser, der ligesom vore uddannelser til sygeplejerske og radiograf, varer 3½ år og veksler mellem teori og praktik. Det giver både en række fælles pædagogiske udfordringer og en del faglige berøringsflader inden for områder som anatomi og fysiologi, omsorg, etik, kommunikation, sundhedsfremme, rehabilitering og medikoteknik.

Der er derfor defineret en række vidensområder i CVU'et, hvor medarbejdere fra forskellige uddannelser i CVU'et samarbejder om faglige udviklingsprojekter og udviklingstiltag. Det kan man læse om på www.forloeb.dk, hvor CVU'et også præsenterer sine spydspidskompetencer inden for kræft og ældreområdet.

Et akkrediteret CVU

CVU Øresund er for nylig blevet akkrediteret som University College. Retten til at kalde sig University College er Undervisningsministeriets blåstempling af CVU'ets kvaliteter på ti centrale felter, se faktaboks. Meget kort sagt er betegnelsen University College givet til CVU'er, der har høstet frugterne af at være flere uddannelser sammen i én organisation, og som bruger sin størrelse og faglige tyngde til at arbejde med bl.a. de tre centrale elementer i professionsbacheloruddannelserne, nemlig forskningstilknytning, udviklingsbaseret og professionsrettethed.

Vi er godt forberedte

Vores uddannelser er godt forberedte på fusionen. Vi har de seneste år oplevet stigende søgning og øget gennemførelse, og det er vigtige forudsætninger, når vi som led i fusionen også overgår til statslig taxameterstyring, hvor hver en bestået eksamen afspejler sig i tallene på bundlinjen. Derudover har vi på sidelinjen arbejdet med mange af de samme udviklingsmål som CVU'ets uddannelser. Derfor har vi medarbejdere, der er klar til at gå ind og bidrage til CVU'ets indsats på områder som fx videncentraktivitet, kvalitetssikring, internationalt samarbejde og IT i uddannelserne.

Vi tager værdierne med

Denne skole har de senere år arbejdet ud fra fire overordnede pædagogiske værdier om valgfrihed, fleksibilitet, udfordring og faglig udvikling. Det er værdier, vi holder fast i, og som derfor også vil kendetegne vore uddannelser i Herlev efter årsskiftet. Med vores modulopbyggede uddannelser og tilbud om netunderstøttede og internationale studieførøb får vore studerende i dag en række valgmuligheder. Som del af et CVU vil vi arbejde for, at valgmulighederne blot forøges, nu hvor vi kan trække på kompetencer og kontakter blandt vore nye kolleger og deres samarbejdspartner. Konkret har radiografuddannelsen fx sammen med bioanalytikeruddannelsen allerede udviklet et tværfagligt forløb om PET/CT scanning, som er omtalt andetsteds i dette blad. Et andet eksempel, der tidligere er beskrevet her i Refleks, er samarbejdet mellem os og H:S sygeplejerskeuddannelse om at skabe et

fælles internationalt semester sammen med La Trobe University i Australien.

En spændende fremtid

I årene fremover forventer vi, at uddannelserne i CVU Øresund vil blive yderligere integrerede. Der arbejdes for tiden på fælles strategier for bl.a. pædagogisk IT, studievejledning og biblioteker i CVU Øresund. Samtidig er arbejdsgrupper i Undervisningsministeriet ved at lægge sidste hånd på oplæg til fremtidens sundhedsuddannelser og justeringer i sygeplejerskeuddannelsen. De oplæg forventes at sætte yderligere skub i det tværfaglige samarbejde, som vi glæder os til at blive en del af i CVU Øresund. I sidste ende vil alle disse tiltag forhåbentlig også blive til gavn for samarbejdet i sundhedssektoren og for patienternes oplevelse af sammenhæng i deres forløb.

CVU Øresund er et University College:

De ti kvalitetsfelter for et University College som CVU Øresund er: Vision og strategi, organisation og ledelse, uddannelser, kvalitetssikring, underviserkompetencer, forskningstilknytning, information og faciliteter, videntcenter, samarbejde og partnerskaber samt økonomi.

Mere konkret lever CVU Øresund op til kravene på de ti felter ved bl.a. at have:

- en fælles vision og en strategi der beskriver organisationens identitet og er ud-møntet i konkrete strategier og politikker
- sammenhæng i ledelsesindsatsen på tværs af organisationen horisontalt og verti-kalt
- sammenhæng og synergi mellem de administrative enheders opgaveløsning
- samspil og udveksling af viden imellem grund-, efter- og videreuddannelserne
- en politik for systematisk udvikling af underviserens faglige og pædagogiske kompetencer
- aktiv brug af forskningstilknytningsaftaler til at opkvalificere og inddrage under-visere og understøtte institutionens uddannelses-, udviklings- og videntcenterak-tiviteter
- udviklingsarbejde i samspil med de lokale og regionale, offentlige og private virk-somheder
- strategiske samarbejdspartnere på regionalt, nationalt og internationalt niveau
- samarbejdsaftaler med relevante udenlandske uddannelsesinstitutioner med hen-blik på udveksling af studerende og undervisere

Læs mere på www.cvuoesund.dk

ILLUSTRERET EVIDENS

En ny bog om at få god arbejdsteknik ind på ryggraden

Ergonomi

Krop og belastning

Bogen:

Ergonomi. Krop og Belastning.

Af Maiken Böcher og Marianne Jakobsen.

Udgivet af Dansk Sygeplejeråd på Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck, 2006. 327 sider.

Forfatterne:

Maiken Böcher er fysioterapeut og underviser på Sygepleje- og Radiografskolen.

Marianne Jakobsen er fysioterapeut og tidligere underviser på Sygepleje- og Radiografskolen, nu selvstændig med firmaet Den Frie Fys.

Faget ergonomi har fået en ny lærebog, som kan være med til at løfte faget. Tidligere har lærerne oplevet studerende affeje dele af pensum med bemærkninger om, at "Det er jo bare en billedbog". Så i deres nye bog har fysioterapeuterne Maiken Böcher og Marianne Jakobsen kombineret flot illustrerede gennemgange med henvisninger til forskningsresultater og fysiske love. Refleks mødte de to forfattere for at høre nærmere om bogen og dens tilblivelse.

Hvad fik jer til at skrive bogen?

MAIKEN: Det er en ide, jeg har haft længe. For der var noget godt i de eksisterende bøger om ergonomi, men vi manglede hele tiden noget. Og vi var heller ikke helt enige i det, der var i de bøger. Og da jeg så fik Marianne som kollega, gik der ikke længe før, hun var med på ideen om at lave noget samlet på skrift.

MARIANNE: Det blev et helt konkret projekt, da vi til et møde på skolen hørte, at Dansk Sygeplejeråd gerne ville lave en ergonomibog, og at de havde søgt med lys og lygte efter forfattere. Der sad vi så og sagde "Haps, - sig lige det igen!"

Hvordan adskiller jeres bog sig fra andre bøger om ergonomi?

MAIKEN: Det lyder nok lidt højtrædende, men den adskiller sig på niveauet. Biomekanisk og anatomisk har vi grundigt forklaret, hvorfor det er godt at gøre tingene på den måde, vi beskriver.

MARIANNE: Ja, så det ikke bare bliver en påstand om at: "Nu skal I gøre sådan." Nej, der er en årsag til at man skal gøre dét og ikke noget andet. Desuden har vi med referencer og kildeangivelser angivet, hvem der har sagt tingene før os.

MAIKEN: Og så favner den bredere end de bøger, der er ren forflytningsteknik. Vores bog består af seks dele: Blandt dem to grundige afsnit om de fysiske love og bevægeapparatet samt hvordan skader opstår og hvilke risikofaktorer, der er, og det bygger på de nyeste videnskabelige

undersøgelser. Derefter følger så afsnit om træningsprincipper: Hvordan holder vi os selv ved lige? Hvordan kan vi bruge os selv? Og hvordan det forhåbentlig kan overføres til det fysisk aktive sygehus, hvor patienterne bliver sat i gang med forskellige fysiske aktiviteter. Og endelig går vi grundigere ind i emner som kommunikation, forflytning, hjælpemidler, tryksår, sårpleje, hjerneskade og arbejdsmiljøloven.

MARIANNE: Uanset om vi taler om en øvelse, en metode til forflytning eller en måde at arbejde på ved sårpleje, så skal det være godt både for hjælper og patient. Ordet ergonomi betyder "læren om arbejdet", og det betyder selvfølgelig, at vi skal have megen fokus på hjælperen. Men hjælperen ville jo ikke vælge en metode, der er dårlig for patienten, med mindre de ikke ved bedre. Og træningseksemplerne er udvalgt, så hjælperen vil kunne lave dem i en frokostpause eller derhjemme, og en patient vil kunne lave den samme øvelse i en plejeseng, evt. med hjælp.

Har I fået spørgsmål som "Hvorfor skal vi gøre det på den måde?" i undervisningen? Eller var det mere jer selv, der ønskede at skrive en mere velunderbygget fremstilling, end I har kunnet finde i andre bøger?

MARIANNE: Vi har fra studerende hørt kommentarer til tidligere pensum som: "Jamen, det her er jo bare en billedbog." Altså en nedvurdering. Men de havde jo ret, det var en billedbog. Og det gjorde det svært at argumentere for, at det skulle være en grundbog i faget, når den ikke var på niveau. Men der fandtes ikke andet.

MAIKEN: Vi har også oplevet, at studerende havde svært ved at forstå, hvorfor fx et glidestykke skal lige dér, og ikke et andet sted. Der har jeg har oplevet, at de med bogen i hånden eller i baghovedet, nu bedre kan forstå, hvorfor hjælpemidlerne skal bruges, som de skal. Så vi har fået en mellemregning ind, som har manglet.

MARIANNE: Typisk skriver man i andre bøger: I skal anvende patientens naturlige bevægemønstre og de fysiske love. Men det hjælper ikke, når de studerende måske nok kender ordet fysisk lov, men sjældent forstår, hvad det indebærer. Vi giver dem eksempler på de fysiske love,

som de kender fra hverdagen. Nu skal de så "bare" lære at overføre det kendskab til handlinger. Man kan sige, at begrebet fysisk lov skal afmystificeres.

Hvordan kan I så afmystificeres det?

MARIANNE: Ved at bruge hverdagseksempler som vandballoner, rutschebaner, vipper og cykelstyr, og andre ting, som alle har kropslige erfaringer med. Så vi har nedtonet betydningen af formler og den slags for at holde den praktiske kunnen frem. Og det er så afbilledet både i form af billedsprog og reelle fotos og tegninger.

I har skrevet bogen til jeres studerende, men har bogen også andre målgrupper?

MAIKEN: Vi har fra starten medtænkt mange målgrupper. Det kan bl.a. ses ved, at alle latinske betegnelser er oversat til dansk. Jeg synes, bogen kan bruges af alle inden for social- og sundhedsvæsenet.

MARIANNE: Hovedmålgruppen er selvfølgelig sygeplejersker og radiografer, fordi Maiken underviser her på skolen, og jeg gjorde det meget af tiden, mens bogen blev til.

Men bogen er også nyttig for fysio- og ergoterapeuter, pædagoger i specialinstitutioner og bioanalytikere, som også har mange forflytninger. Og så må vi ikke glemme sosu-assistenten og -hjælperen. Eller de læger, hvis arbejde indebærer håndtering af patienter.

Når bogen også er skrevet til færdiguddannede, vil det så sige, at man kan bruge bogen til selvstudium?

MARIANNE: Studier af bogen skal nok helst ikke stå 100 % alene. Når det er så praktisk et fag, er det en rigtig god ide, hvis man kan få supervision på det, man så rent faktisk gør. Det er lidt svært at læse sig til en praktisk kunnen.

MAIKEN: Mange i sundhedsvæsenet har efterhånden haft kurser i forflytningsteknik. Hvis de oplever ikke rigtigt at kunne komme videre, så tror jeg at de kan bruge bogen til at slå op i når de tænker: Hvordan er det nu lige, at vi gør det her? Og hvorfor er det nu lige, at vi skal gøre sådan? Så jeg anbefaler også studerende at tage den med ud i klinikken, hvor de kan tage den frem til morgenmøder og konferencer, hvor de sidder og drøfter patientsituationer.

MARIANNE: Vi har af samme grund valgt at lave et ekstraordinært stort stikordsregister, så den kan bruges som opslagsbog i den slags situationer.

Er der sket noget med din undervisning, Maiken, som konsekvens af jeres arbejde med bogen?

MAIKEN: Jeg gør mere ud af at forklare de fysiske love igen, når vi står i demonstrationsstuen. Jeg bruger også flere eksempler og laver flere forøvelser for at skabe forståelse for dem i praksis. På en måde er det også blevet sværere at undervise efter, jeg har skrevet bogen. Især at undervise de meritstuderende, som skal lære det samme som de andre studerende på færre timer. For jeg synes jo, at de skal høre om det hele i bogen, men det kan vi jo ikke nå. Der må jeg blive bedre til at prioritere.

Bogen er blevet godt modtaget i et par fagblade. Hvad er I særligt glade for i anmeldelserne?

MAIKEN: Vi er meget glade for, at de roser illustrationerne. Ikke mindst, fordi vi virkelig selv har arbejdet hårdt på dem. Og de har også fremhævet nogle af de anatomiske tegninger, som forklarer ting, der ikke er blevet vist på den måde før. Endelig har de bemærket, at bogen er på et højt niveau og bygger på evidens.

MARIANNE: Bogen har været gennem mange gennemskrivninger for at undgå indforståethed, og det er rigtigt rart at høre, at anmelderne lægger mærke til og fremhæver sproget og den pædagogiske fremstilling.

Er der en sidste ting, I vil sige om bogen?

MAIKEN: Jeg har lyst til at fremhæve afsnittet om arbejdsmiljøloven. Det kan være et godt redskab i kampen for et godt arbejdsmiljø på ens afdeling. En kamp, man jo har gode muligheder for at få noget ud af, når der er mangel på personale.

MARIANNE: Vi vil også gerne højlydt rose Dansk Sygeplejeråd for at have prioriteret en decideret ergonomibog i deres lærebogsserie. Faget ergonomi har levet en lidt hensygnende tilværelse på mange sygeplejeskoler. Og til dem er bogen et klart signal, som vi håber vil skinne igen - i fx den kommende nationale studieordning.

TVÆRFAGLIGT FORLØB OM..

To studerende fra radiografuddannelsens 4. semester og bioanalytikeruddannelsens 5. semester skriver om et tværfagligt forløb, som de deltog i på skolen i Herlev i uge 40.

Vi var blandt de studerende fra 4. semester i radiografuddannelsen, og bioanalytikerstuderende på 5. semester, der i uge 40 deltog i et tværfagligt forløb. Forløbet varede i to dage, og startede med forelæsninger af både bioanalytiker- og radiografundervisere om emnet PET/CT-undersøgelser og tværfagligt arbejde.

Lige netop denne undersøgelse kræver fagkundskab fra både radiografens og bioanalytikerens side. Den involverer indsprøjtning af et sporstof, som er bundet til en form for sukker. Sukkeret bliver optaget af metabolisk aktivt væv i patientens krop. Målingen af dette og bestemmelsen af den omtrentlige lokation kaldes for Positron Emission Tomography eller PET-skanning og er bioanalysens side. Hvor sporstoffet nøjagtigt befinder sig rent anatomisk, er et spørgsmål som radiografen besvarer med brug af CT-skanning. Det er kombinationen af disse, der udgør PET/CT-skanning.

Senere fik vi en forelæsning af personale (en radiograf, en bioanalytiker og en sygeplejerske) fra en egentlig PET/CT-afdeling. De forklarede blandt andet, hvordan de var koblet til hospitalets system, både teknisk og administrativt. Efter selve forelæsningen fik de studerende chancen for at stille spørgsmål til dem om bl.a. ansvarsområde for de enkelte faggrupper og afdelingens arbejdsprocedurer. Derefter blev vi studerende fra de to forskellige studier opdelt i mindre grupper,

hvor begge fag var repræsenteret. Hver gruppe fik til opgave at lave et oplæg om PET/CT-skanning og opponere mod en af de andre grupper. Vi havde dermed en chance for at indgå i gruppearbejde med studerende med en anden faglig baggrund, for sammen at lære om en undersøgelsesteknik, hvor begge faggrupper spiller en aktiv rolle.

Dette forløb betød, at to faggrupper mødtes i to dage og arbejdede sammen. Der var en god udveksling af information, som skulle formidles rigtigt for at være nemt forståeligt for begge parter. Forløbet sluttede af med fremlæggelsen for den anden gruppe, hvor vi så kunne præsentere, det vi havde lært i løbet af de to dage, vi havde arbejdet sammen.

Af Peter Low:

Som radiografstuderende synes jeg, at det var godt at få mulighed for at lære om noget nyt fra en anden faggruppe, som var mere fordybet i et emne, jeg næsten ikke havde berørt i mit eget studie. Det var også rart, at kunne forklare andre nogle principper, som jeg havde større kendskab til: hvis man kan forklare det, forstår man det. Endelig var det også interessant at møde en anden synsvinkel og tilgang til flere områder, som både radiografer og bioanalytikere beskæftiger sig med, fx patientpleje og kommunikation.

Af Christian Lysdahl:

Også de bioanalytikerstuderende havde mulighed for at få noget positivt ud af forløbet. Blot det at komme på besøg på en anden skole, og få et lille indblik i hvordan tingene foregik der, var ganske interessant. Personligt synes jeg, at det virkede som en god ting, at der på jeres skole er mere end en faggruppe under samme tag. Sådan er det ikke hos os, hvor de sygeplejersker der kommer, alle er færdiguddannede og kun kommer for at tage suppleringskurser og efter-/videreuddannelse. På den baggrund, glæder vi os på de kommende studerendes vegne over, at flere af CVU'ets uddannelser bliver samlet under samme tag inden for en overskuelig tidsperiode.

Rent fagligt var forløbet for kort til, at det virkelig battede. Som bioanalytikerstuderende ville jeg ikke være ked af at have haft jer på besøg i en uge, og så besøge jer i en anden uge. På den måde kunne de bioanalytikerstuderende følge et forløb om CT-skanneren, og de radiografstuderende kunne følge et forløb om PET-skanneren. Det ville give et bedre indblik i den anden faggruppe, en bedre mulighed for at danne tværfaglige netværk og bedre tid til fordybelse. Det ville dog kræve, at der i god tid blev stillet undervisningsmateriale til rådighed for den anden faggruppe, hvilket jeg savnede i dette forløb. Så der er noget at arbejde videre med i udviklingen af næste tværfaglige forløb.

..... PET OG CT SKANNING

Af radiografstuderende Peter Low og bioanalytikerstuderende Christian Lysdahl

Sygepleje & Radiografskolen

PRIMÆRSEKTOR

- noget der bare skal overstås?

Af sygeplejestuderende Ida Høeg

Da jeg startede som sygeplejestuderende var min mening om praktikken i primærsektor, at det var et kedeligt arbejde fyldt med tryksår, sengebad og gamle sure mennesker. En praktik der bare skulle overstås hurtigst mulig.

Så da jeg troppede op på hjemmesygeplejerskernes kontor den første dag, og præsenterede mig som sygeplejerskestuderende, var det ikke just sprudlende motivation og ustyrlig trang til læring der prægede mødet. Men efter blot et par dage blev mine fordomme gjort til skamme, og jeg var nødt til at overgive mig til en praktik fyldt med spændende personligheder, engagement og højt faglig niveau.

Hjemmeplejen er bestemt ikke kun tryksår, sengebad og gamle sure mennesker. Der er et utal af forskellige udfordringer, både på det praktiske og det psykiske plan. Nogle af de praktiske udfordringer har været forskellige former for sår, dosering af medicin, anlægning af kateter, intramuskulære- og subcutane injektioner, pålægning af komprilanbind, øjendrypning osv. Alt sammen opgaver som jeg i starten fandt temmelig svære og til tider umulige at lære. Men på grund af hjemmeplejens alsidighed har jeg fået mulighed for at øve mig, fået nogle rutiner, og det har været med til at give mig en større selvtillid som sygeplejestuderende.

I hjemmeplejen møder man mange forskellige skæbner og personligheder, lige fra alkoholikeren og den yngre kvinde med stomi til den demente herre og den kræftsyge osv. Denne blandede patientgruppe gør, at det er et utrolig spændende arbejde, men det er også blevet tydeligt for mig, at det kræver stor viden og erfaring at kunne tage hånd om så mange forskellige problematikker. Samtidig er det ikke kun den specifikke sygdom,

hjemmesygeplejersken koncentrerer sig om. Hun/han skal også have fokus på fx medicinen, henvendelse til ergo- og fysioterapeuter, nødkald, bestilling af mad, kontakt til læge osv.

Hjemmesygeplejersken skal have overblikket over borgerens situation, samle alle trådene og på den måde sørge for at borgeren har det bedst mulig, set fra alle aspekter. At klare dette kræver ansvar, engagement og lyst til at gøre en forskel. Det fornemmede jeg virkelig, at de hjemmesygeplejersker, jeg mødte, levede op til.

En anden fantastisk ting, der følger med jobbet som sygeplejerske, er den taknemmelighed, man føler fra patientens side efter udført sygepleje, og taknemmelighed har der heller ikke været mangel på i mødet med borgeren i hjemmeplejen. Så også fordommen om, at borgerne er gamle, sure mennesker blev manet i jorden. Flertallet er mennesker, der ofte trods megen sygdom og smerter stadig kan udstråle humor, glæde og taknemmelighed. Selvom man fra tid til anden møder uoplagt og træt på arbejde, kommer man næsten altid hjem fra sine borgere med et smil på læben eller en sjov historie.

I denne beskrivelse af primærsektoren har jeg kun fortalt om de positive ting, og det er helt klart også dem, der har fyldt mest i min praktik. Selvfølgelig har der også været mindre gode dage med stress og jag, som på enhver anden afdeling, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der i primærsektoren er meget for os sygeplejestuderende at lære. Det er bare med at suge al den viden og erfaring til sig, som man overhovedet kan for på den måde at undgå, at vi som nyuddannede føler os uforberedte og dårligt rustede til at takle den virkelighed, vi bliver kastet ud i som færdige sygeplejerske.

OM REFLEKS

Refleks er nyhedsbrev for Sygepleje og Radiografskolen, Københavns Amt. Refleks udkom fire gange om året.

KONTAKT

Sygepleje og Radiografskolen
Turkisvej 14
2730 Herlev

Tlf.: 4488 4145
Web: www.syrask.dk/refleks
E-post: syrask@kbhamt.dk

REDAKTIONEN

Rektor Anne Margrethe Pallesen
Uddannelseskonsulent Inge Mandrup
Studievejleder Vibeke von der Lieth
Fuldmægtig Thomas Worm
Assistent Maiken Stern

Artikler uden angivelse af forfatter er skrevet af redaktionen

SIDSTE NUMMER

Dette er sidste nummer af Refleks. Fra 2007 vil modtagere af Refleks i stedet få tilsendt et blad fra skolens fusionspartner CVU Øresund.

PRODUKTION

Grafisk formgivning
Elisabet May, MEDIEteam:grafik

TRYK

Kailow Graphic

PERSONALIA
PERSONALIA
PERSONALIA
PERSONALIA
PERSONALIA
PERSONALIA
PERSONALIA
PERSONALIA

ANSÆTTELSER

Studentervejleder i radiografuddannelsen Ulla Kjærsgaard	15.11.06
Studentervejleder i radiografuddannelsen Kristine Hansen	15.11.06
Underviser i sygeplejerskeuddannelsen Pernille Mortensen	01.12.06

FRATRÆDELSER

Udviklingsleder Karsten Munk	30.11.06
Underviser Pia Meldgaard	31.12.06

ORLOV

Udviklingskonsulent Dorthe Overgaard	31.12.06 – 31.12.07
--------------------------------------	---------------------

4
2006